

ΣΤΕΛΛΑ ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΟΡΑΤΑ ΝΗΜΑΤΑ

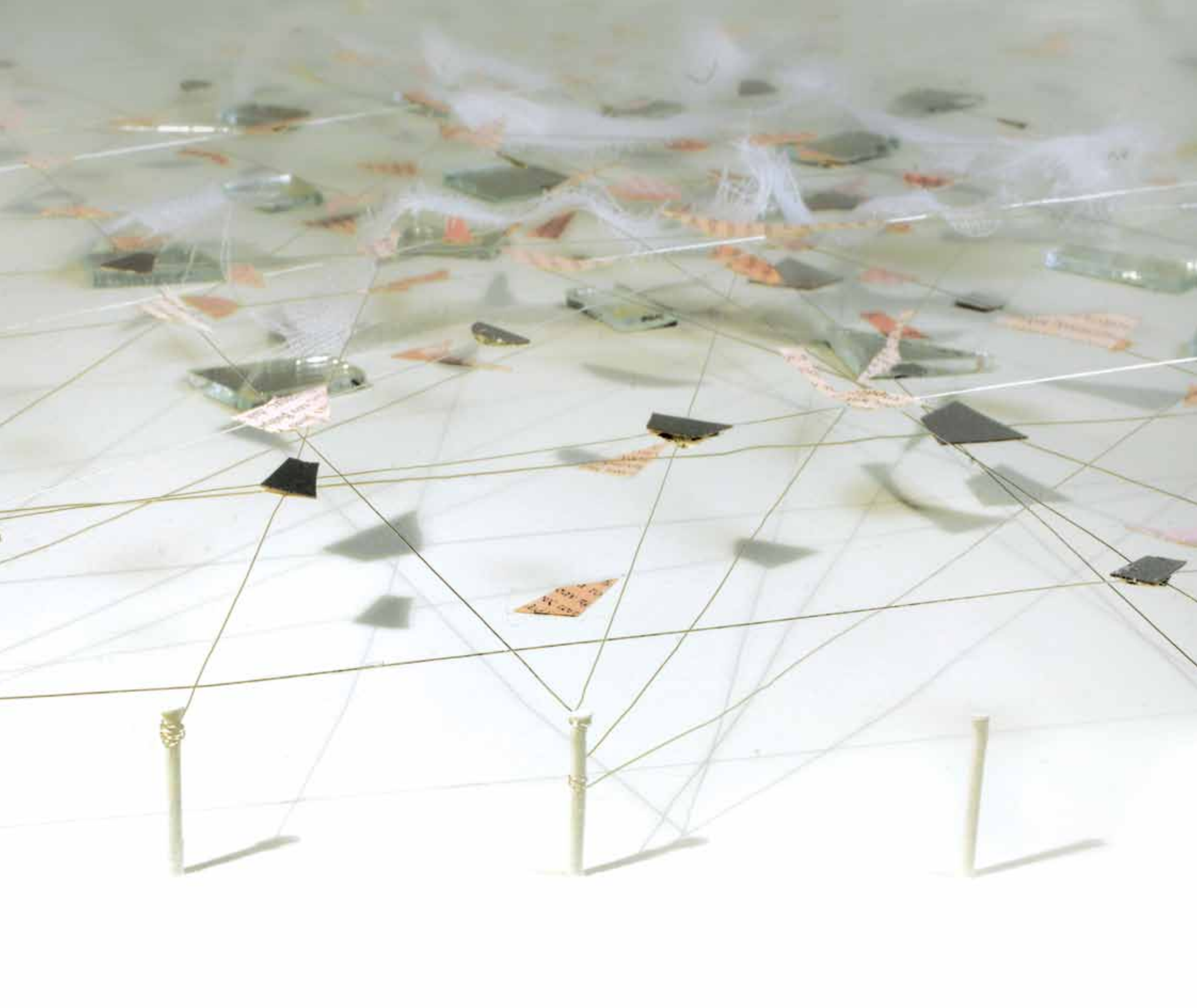
2016

STELLA MELETOPOULOU

INVISIBLE THREADS

GALLERY MYKONOS
SKOUFA
ATHENS

CONTEMPORARY ART

ΑΟΡΑΤΑ ΝΗΜΑΤΑ

Τι κάνει ο καλλιτέχνης; Σχεδιάζει ενώσεις. Δένει τα αόρατα νήματα μεταξύ των πραγμάτων. Βουτά στην ιστορία, είτε πρόκειται για την ιστορία της ανθρωπότητας, είτε πρόκειται για τη γεωλογική ιστορία της Γης, είτε για την αρχή και το τέλος του μανιφέστου του κόσμου.

Anselm Kiefer

Η νέα ατομική έκθεση της Στέλλας Μελετοπούλου με τίτλο «Αόρατα νήματα» φέρνει στο φως μια άλλη δουλειά της ζωγράφου που γνωρίσαμε αρχικά μέσα από τα λιτά μα εξαιρετικά ευκρινή σχεδιάσματα τοπίων και δομημένων χώρων με τις μοντερνιστικές αναφορές και τις λιγιστές ανθρωποκεντρικές σημάνσεις.

Πρόκειται για μια σειρά δισδιάστατων και τρισδιάστατων επιτοίχιων έργων μεσαίου και μεγάλου μεγέθους, όπου τα συμβολικά υποκείμενα και τα αντικείμενα της εννοιολογικής και της απτικής μνήμης της ζωγράφου διασώζονται από τη λήθη και ενσωματώνονται αρχικά στο ζωγραφικό και στη συνέχεια στο έξεργο πεδίο, προτείνοντας αυτοτελή νέα σύμπαντα που επιδέχονται και αιτούν πολλαπλές ερμηνείες.

Η Στέλλα Μελετοπούλου προτείνει εδώ μια σημειολογική ρυθμική ακολουθία από απέρριπτες «υφάνσεις» οικείων στην ίδια εννοιολογικών τόπων και διαδρομές σκέψεων επάνω σε μονοχρωματικούς κάμπους όπου οι ενθέσεις αντικειμένων άλλοτε ορίζονται σχεδιαστικά, διατηρώντας μια ανεπαίσθητη μνήμη της αλληλουχίας των φωτεινών καμπύλων σχημάτων του Matisse και της διαδοχής των σκοτεινών κάμπων στο έργο του Klee, και άλλοτε προστίθενται κυριολεκτικά, οριοθετούμενες από τελάρα με καρφιά και από συρμάτινα, πλαστικά ή υφασμάτινα νήματα. Το αρθρωτό πλαστικό σώμα των εφευρημένων από την ίδια πυκνών οργανικών συστάδων από πολυάριθμα ετερόκλητα αντικείμενα που πλεγμένα μεταξύ τους με χρωματιστή κλωστή, σιδερένιο νήμα ή πετονιά θυμίζουν στην πρώτη τους ανάγνωση παιδικά μεκανό, οι επαναλαμβανόμενες εφραπτόμενες γεωμετρικές φόρμες (τρίγωνο, τετράγωνο, κύκλος ή ημικύκλιο), οι επινοητικές χρήσεις ευτελών αντικειμένων όπως τα θρυμματισμένα κομμάτια καθρέφτη ή τα ξύλινα καλαμάκια και η πολυφωνική παρουσία συμβόλων όπως το ψάρι, το φεγγάρι, το κλειδί, η σημαία ή το μάτι-φανός και οι οργανικές έμβιες εικόνες που εντέλει σχηματίζονται μέσω αυτής της προσθετικής χειρωναξίας αιωρούμενες εντός των αυστηρών ορίων που θέτει η ζωγράφος, πάλλονται ανάμεσα στα νοήματα και τα νήματα που η ίδια τεντώνει και χρησιμοποιεί άλλοτε σαν ζωτικές ανθρώπινες αρτηρίες και άλλοτε σαν ευαίσθητες χορδές μουσικού οργάνου, ή καρφιστώνονται

σαν πολύτιμες υπαινικτικές σημάνσεις εμψύχου βίου επάνω σε αφαιρετικές μονοχρωματικές επιφάνειες από ξύλο ή καμβά.

Με τον τρόπο αυτό, η Μελετοπούλου εφευρίσκει μια νέα, εύηχη γλώσσα με διακριτούς φθόγγους: με πυκνές αναφορές στον μύθο, την ιστορία και την ανθρωπολογία, με ενδελεχείς περιπλανήσεις στα γλωσσολογικά αρχέτυπα του Ferdinand de Saussure και στις επιστημονικές διαπιστώσεις του Roman Jakobson με αντικείμενο τη σχέση μεταξύ ήχου και νοήματος, και με ελάχιστες βακτηρίες ύλης, επανεξετάζει και ξαναγράφει, αποδομεί και επαναδομεί τον ιστό του ιδιωτικού και του περιβάλλοντος κόσμου της, διατηρώντας τη λιτή καθαρότητα της γραμμής, του υλικού και του χρώματος ως βασικό συστατικό μιας αυτόνομης πραγματικότητας όπου η σχηματοποίηση δεν αναιρεί διόλου την ποιητικότητα μα και τη μεταβατική ερμηνευτική δυνατότητα του σχεδιασμού.¹

Οι διαδοχικές εικόνες και οι ποικίλες πλασμένες δομές που αναβλύζουν ακολουθώντας την περιπέτεια της γραμμής και τη χαμηλόφωνη αλληλουχία των χρωματικών πεδίων, τα εγκιβωτισμένα τρισδιάστατα σκοτεινά ή λευκά σύμπαντα που στη συνέχεια προκύπτουν, καθώς τα μικρά μαγικά αντικείμενα της ζωγράφου που συγκατοικώντας εντός τους χαρτογραφούν νέες πιθανότητες ερμηνείας, αλλά και οι λιγιστοί υπαινιγμοί των αδρών πορτραίτων που προτείνονται καταμεσής της ενότητας σαν απαραίτητες παύσεις από την αέναη κίνηση μιας αυτογνωσιακής διαδρομής, αποτελούν στην πραγματικότητα διαφορετικές λύσεις του ίδιου προβλήματος που ακάματα θέτει στους θεατές αλλά και στον ίδιο τον εαυτό της η ζωγράφος: ο καθένας από εμάς, σημειώνει η Μελετοπούλου, μνημονεύοντας κατ'επανάληψη τον Claude Lévi-Strauss και το έργο του «Μύθος και Νόημα», είναι «μια οδική διασταύρωση όπου συμβαίνουν πράγματα. Το έργο μου συλλαμβάνεται μέσα μου χωρίς εγώ να έχω επίγνωση, και τα νήματα που χρησιμοποιώ, κυριολεκτικά και συμβολικά, κινούν και κινούνται».

Θα μπορούσαμε ίσως να υποθέσουμε ότι το πεδίο του βάθους του έργου δεν είναι άλλο από τη ζωή ως συνθήκη. Ο τρόπος με τον οποίο θα τη βιώσουμε, τα θραύσματα που θα αφήσουμε πίσω μας, τα υλικά και

1. Roman Jakobson, *Six leçons sur le son et le sens*, Préface de Claude Lévi-Strauss, 1976

ψυχικά δεκανίκια επάνω στα οποία θα ακουμπήσουμε, οι συναντήσεις και οι απώλειες που θα μας καθορίσουν, κρέμονται ως εναλλακτικές διαφορετικές πιθανότητες από μια απειροελάχιστη κλωστή. «Με αυτήν ακριβώς τη συνείδηση της αδυναμίας της ανατροπής των γεγονότων και πραγμάτων, καλούμαστε στο εξής να ζήσουμε», καταλήγει η ίδια, εξηγώντας ότι σε αυτήν ακριβώς την αδυναμία οφείλεται κατά πάσα πιθανότητα η ανάγκη της για τάξη, τόσο στο σύνολο όσο και στα επιμέρους σημεία του έργου της.

Εάν ο Lévi-Strauss απέδειξε ότι ο μύθος δεν υπάρχει χωρίς τις διαφορετικές γλώσσες του και το ερμηνευτικό νόημά του, ο επίσης πρωτοπόρος για την εποχή του Saussure, διατύπωσε ένα γενικό σύστημα του ανθρώπινου λόγου, εισάγοντας για πρώτη φορά την έννοια των οργανωμένων «σχέσεων» και του «συστήματος» για τη «γλώσσα», και θέτοντας τον θεμέλιο λίθο για μια επιστήμη ανεξάρτητη και οδηγική των άλλων επιστημών και γνωστικών ή δημιουργικών πεδίων του ανθρώπου, από τις φυσικές επιστήμες ως τη ζωγραφική. Σύμφωνα με τον ίδιο, στη γλώσσα-σύστημα (langue) όπου υπάρχουν «φωνήματα» και όπου σημαίνουν και σημαινόμενο αποτελούν έναν αυθαίρετο συνδυασμό δύο διαφορετικών ψυχολογικών οντοτήτων, μιας ακουστικής εικόνας και μιας ιδέας (σημασίας), «οι σχέσεις δημιουργούν και ορίζουν τα αντικείμενα, και όχι το αντίθετο.

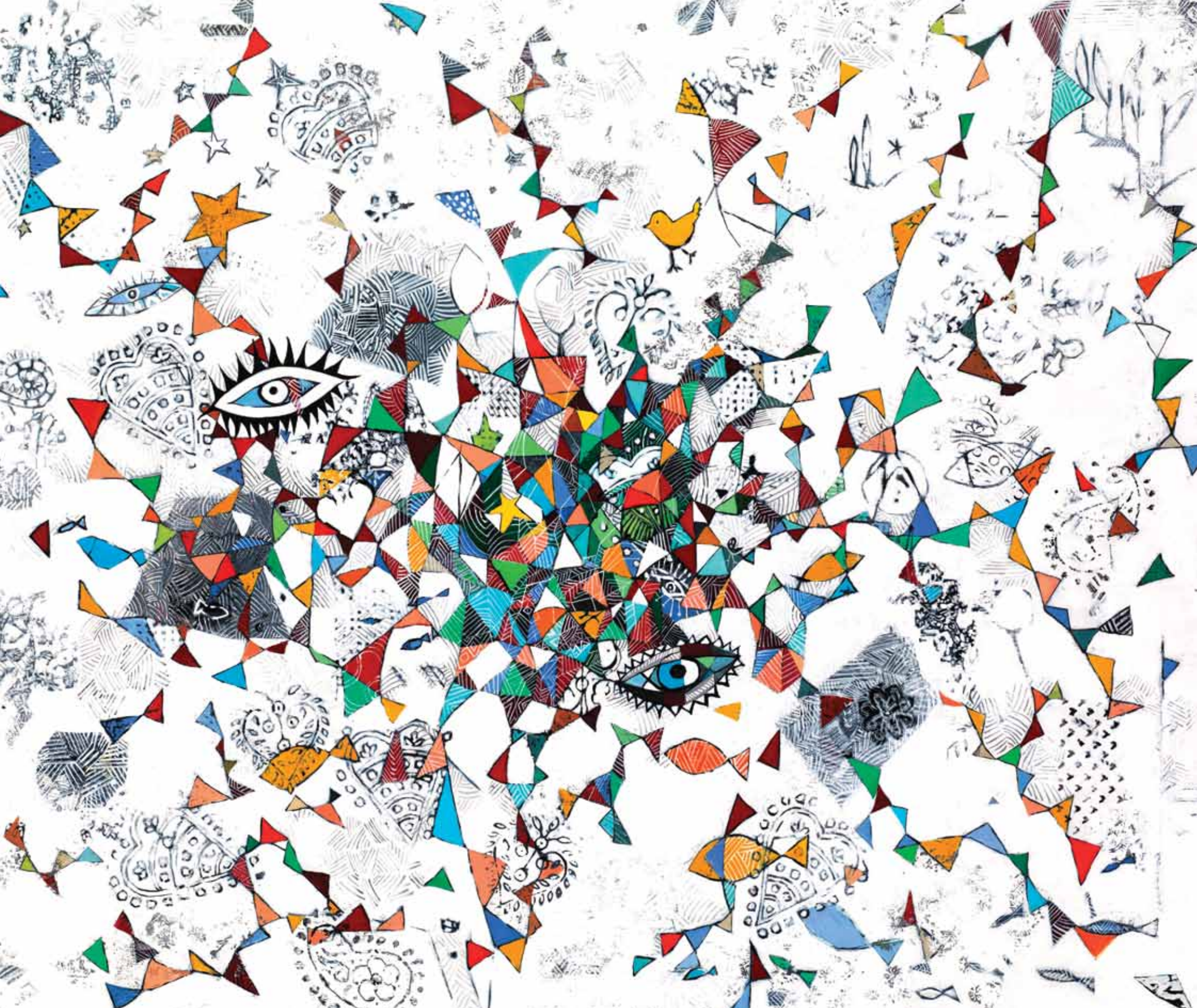
Επικαλούμενη τους Lévi-Strauss, Jakobson και Saussure, και κυρίως, προτείνοντας στον θεατή τα «Αόρατα Νήματα» ως ένα συστημικό πεδίο όρασης, περισυλλογής, αυτογνωσίας και ερμηνείας του εαυτού και του κόσμου, η Στέλλα Μελετοπούλου αποδεικνύει χωρίς περιττά μέσα, ότι όπως στους ίδιους, έτσι και στη «γλώσσα» που η ίδια αναπτύσσει, υπάρχει διάκριση ύλης (ή ουσίας) και μορφής, με τη μορφή να έχει την προτεραιότητα, καθώς και εδώ η ερμηνεία δεν προκύπτει από την παρατακτική χρήση των χρωμάτων, των υλικών και των «σχημάτων» αλλά από τις δυναμικές συσχετίσεις τους.

Και εάν όλο αυτό φαντάζει εντέλει ως μια περιπέτεια του νου, θα ήθελα, κλεινοντας, να επισημάνω ότι η περιπέτεια αυτή έχει την αφετηρία της σε μια γενναιόδωρη κατάθεση ύλης και ψυχής, σε μια ποιητική και αρχικά ασύντακτη εξομολογητική επιθυμία χρωμάτων και ύλης που κατά τη διάρκεια της εικαστικής πράξης των τελευταίων ετών, μετατράπηκε σε ένα προσωπικό σημειολογικό ημερολόγιο.

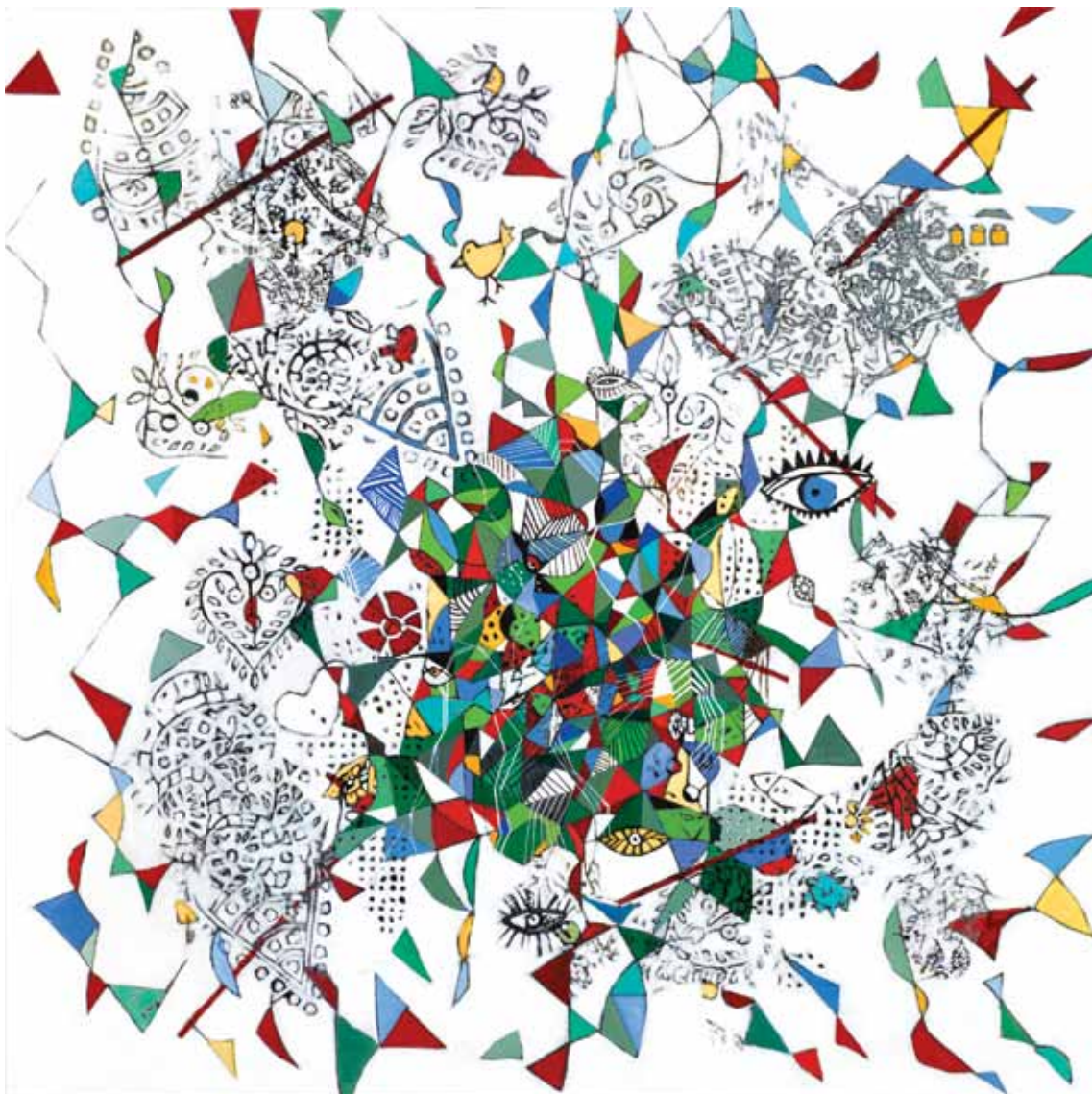
Ίρις Κρητικού
Απρίλιος 2016

Εξίσωση II / Equation II

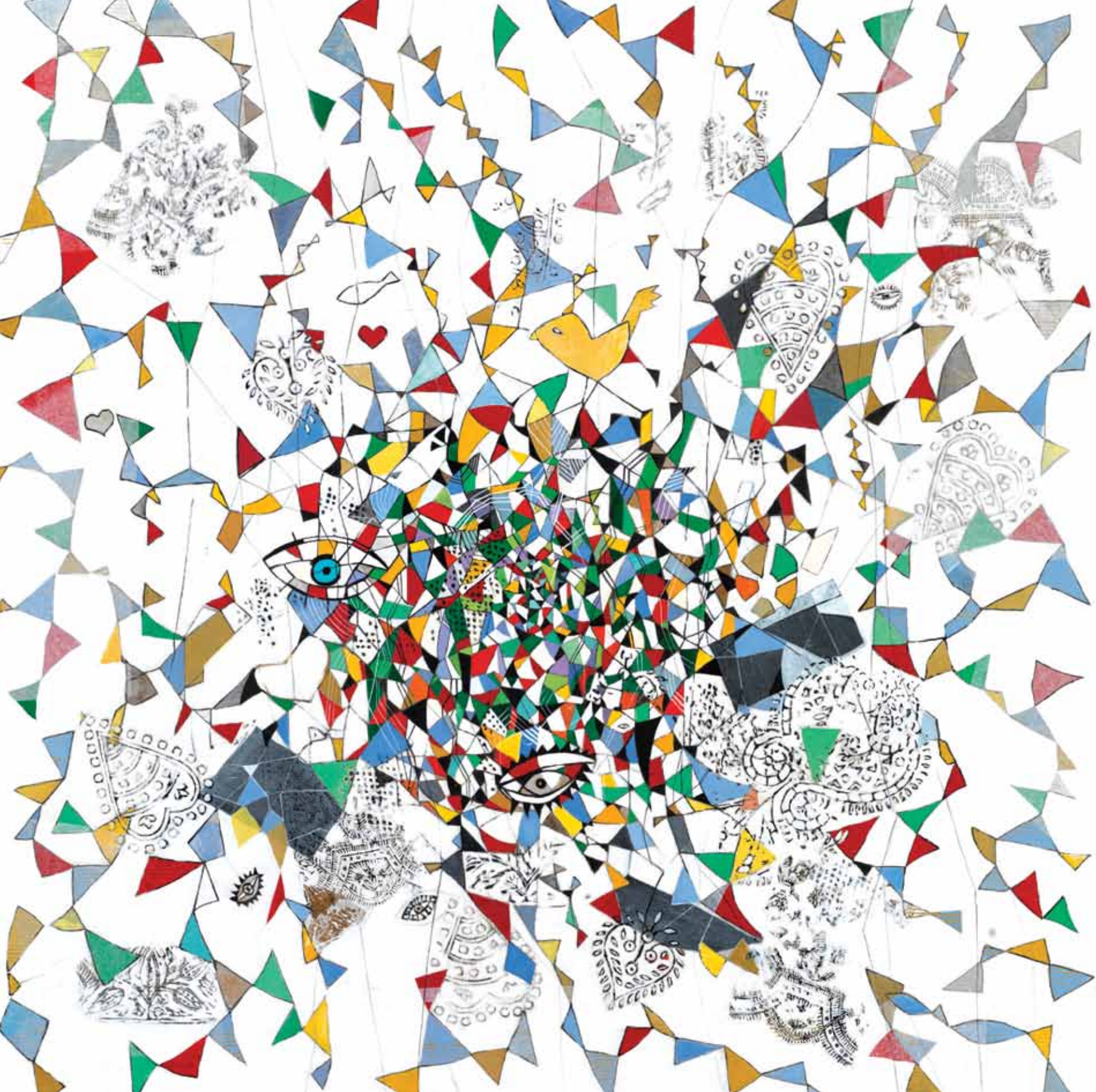
70 x 70 cm
ακρυλικό σε καμβά
acrylic on canvas

Εξίσωση III / Equation III

70 x 70 cm
ακρυλικό σε καμβά
acrylic on canvas

INVISIBLE THREADS

What does the artist do? He draws connections. He ties the invisible threads between things. He dives into history, be it the history of mankind, the geological history of the Earth or the beginning and end of the manifest cosmos.

Anselm Kiefer

Stella Meletopoulou's new solo exhibition entitled *Invisible Threads* brings to light another body of work by the painter we initially got to know through her spare yet exceptionally distinct drawings of landscapes and structured spaces with their modernist references and infinitesimally few anthropocentric signifiers.

This is a series of two- and three-dimensional wall-mounted works, both medium and large in size, where the symbolic subjects and objects of the artist's semantic and tactile memory are rescued from oblivion and incorporated, initially in the painted field and subsequently projected into the relief, proposing discrete new universes, which can be interpreted in many ways.

With this oeuvre Stella Meletopoulou proposes a semantic rhythmic sequence of unembellished "weavings" of conceptual landscapes and progresses of thoughts on monochromatic plains, where the placement of objects is at times defined by the design, maintaining an imperceptible memory of Matisse's sequence of lambent curved figures and the succession of dark valleys in the oeuvre of Klee, while at other times are literally added in, delineated by wire, plastic or thread. The articulated sculptured corpus of the dense organic arrays invented by the artist and made using numerous heterogeneous objects, knitted together by coloured thread, iron wire or fishing line, at first glance are reminiscent of children's meccano: the repetitive tangential geometric forms (triangle, square, circle or semi-circle); the inventive uses of cheap materials, including fragments of broken mirrors or wooden straws; and the polyphonic presence of symbols including the fish, the moon, the key, the flag or the eye/torch; and the living organic images, which in the end are created through this additional manual labour, hovering amongst the strict limits set by the painter, which pulsate between the concepts and the threads, which she herself stretches out and utilises at times as living human arteries and, at other times, like the sensitive strings of a musical instrument; or which are pinned, like priceless suggestive signifiers of a living soul on abstract monochromatic surfaces made of wood or canvas.

1. Roman Jakobson, *Six leçons sur le son et le sens*, Préface de Claude Lévi-Strauss, 1976

In this manner Meletopoulou invents a new, sonorous language with distinct sounds: with dense references to myths, history and anthropology, to Ferdinand de Saussure's linguistic archetypes and Roman Jakobson's scientific conclusions, whose object are the links between sound and concept, with an absolute minimum of material pillars, re-examines and rewrites, deconstructs and reconstructs the web of her personal world and its surroundings, maintaining a spare purity of line, material and colour as the basic component of an autonomous reality, where formalisation by no means annuls the quality nor the transitive interpretive capacity of the design.¹

The successive images and varied fashioned structures that bubble to the surface, taking part in this adventure of line and the low-toned sequence of chromatic fields, the boxed-up three-dimensional light or dark universes, which subsequently arise, as the artist's small magical objects cohabiting within them chart new possibilities for interpretation; but the minimal hints in spare portraits, which are proposed in the midst of the group of works, like necessary pauses in the constant motion on the path to self-awareness, constitute, in fact, different solutions to the same problem, that the painter keeps posing tirelessly to the viewers, but also to herself: Each of us, notes Meletopoulou, who makes frequent reference to Claude Lévi-Strauss and his work *Myth and Meaning*, is "a kind of crossroads where things happen. ... That is, my work gets thought in me, unbeknownst to me. ... and the threads I utilise, literally and symbolically, move and are moved".

We could potentially assume that the depth of field of the work is nothing less than life as a condition. The manner in which we shall experience it; the fragments we leave behind; the material and psychic crutches upon which lean; the encounters and losses that define us: they all hang from alternate potentialities on an infinitesimally small thread. "With precisely this awareness of the inability to overturn events and things, we are called upon henceforward to live" the artist concludes, explaining that it is in this precise inability that lies in all likelihood her need for order, both in the entirety of her work and in its individual points.

If Lévi-Strauss proved that myth does not exist without its various languages and its interpretative meaning, Saussure, also an innovator in his time, formulated a general system of human language, introducing for the first time the concept of organized "relations" and a "system" for "language", as well as laying the foundations for an independent science that leads the way for other sciences and fields of human knowledge or endeavour, from the natural sciences to painting. According to Saussure, language is a system (which he called "la langue"), where "phonemes" exist and where the signifier and the signified constitute an arbitrary combination of two different psychological entities, an acoustic image and an idea (meaning), "it is relationships that create and define objects, not the other way around".

Referencing Lévi-Strauss, Jakobson and Saussure and, mainly, proposing to the viewer her *Invisible Threads* as a systematic field of vision, for reflection, self-awareness and interpretation of the self and the world, Stella Meletopoulou proves without any surplus means, that just as with them, so too with the "language" she herself develops, there is distinction between matter (or substance) and form, with form having priority, as here too interpretation does not arise from the arrayed use of colours, materials and "shapes", as well as their dynamic correlations.

And if all this appears finally as an adventure of the intellect, I would like in closing to note, that this adventure has as its starting point a generous deposit of matter and soul, in a poetic and initially garbled confessional desire of colours and matter, which during the visual art act of the past few years, was transformed into a personal semiotic diary.

Iris Kritikou
April 2016

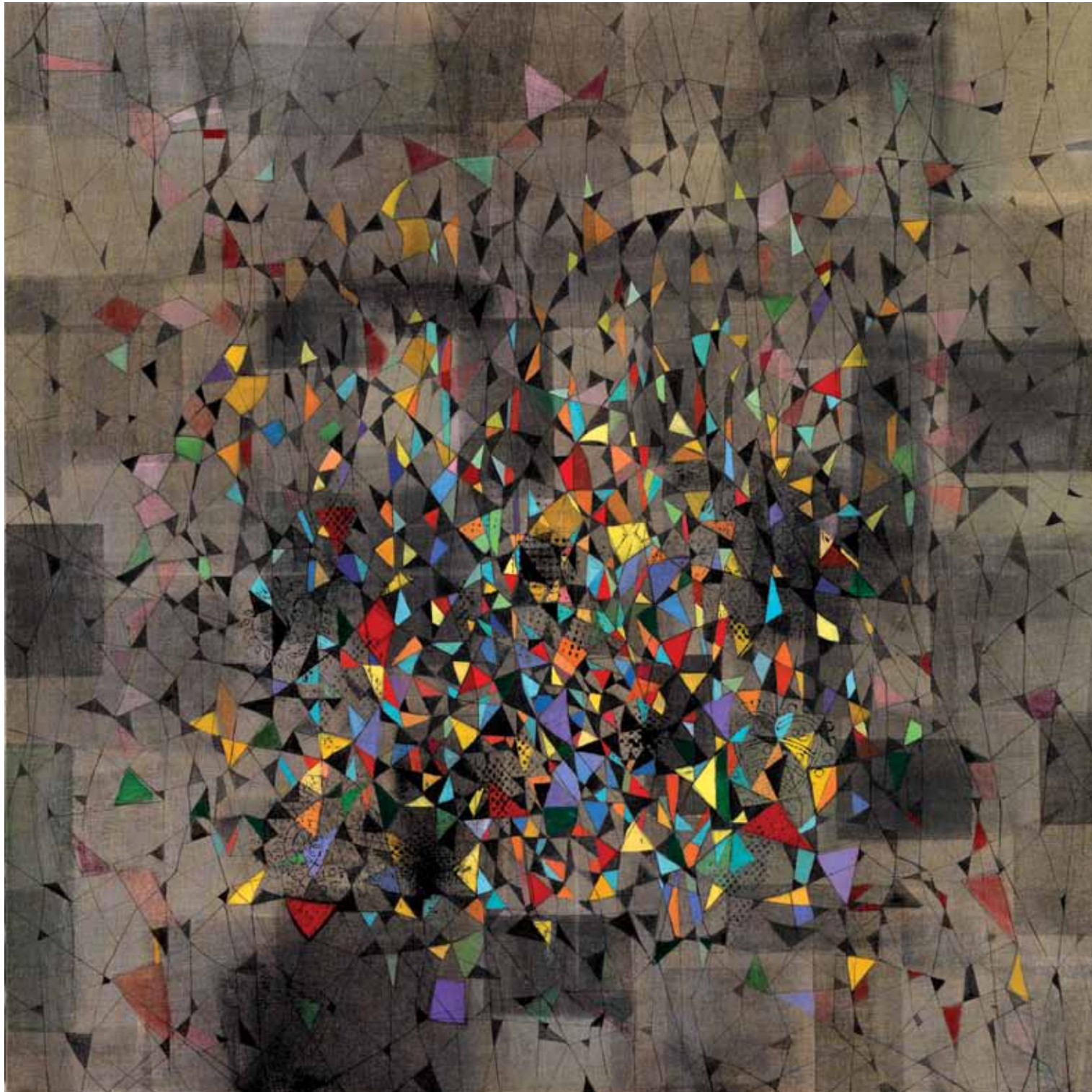

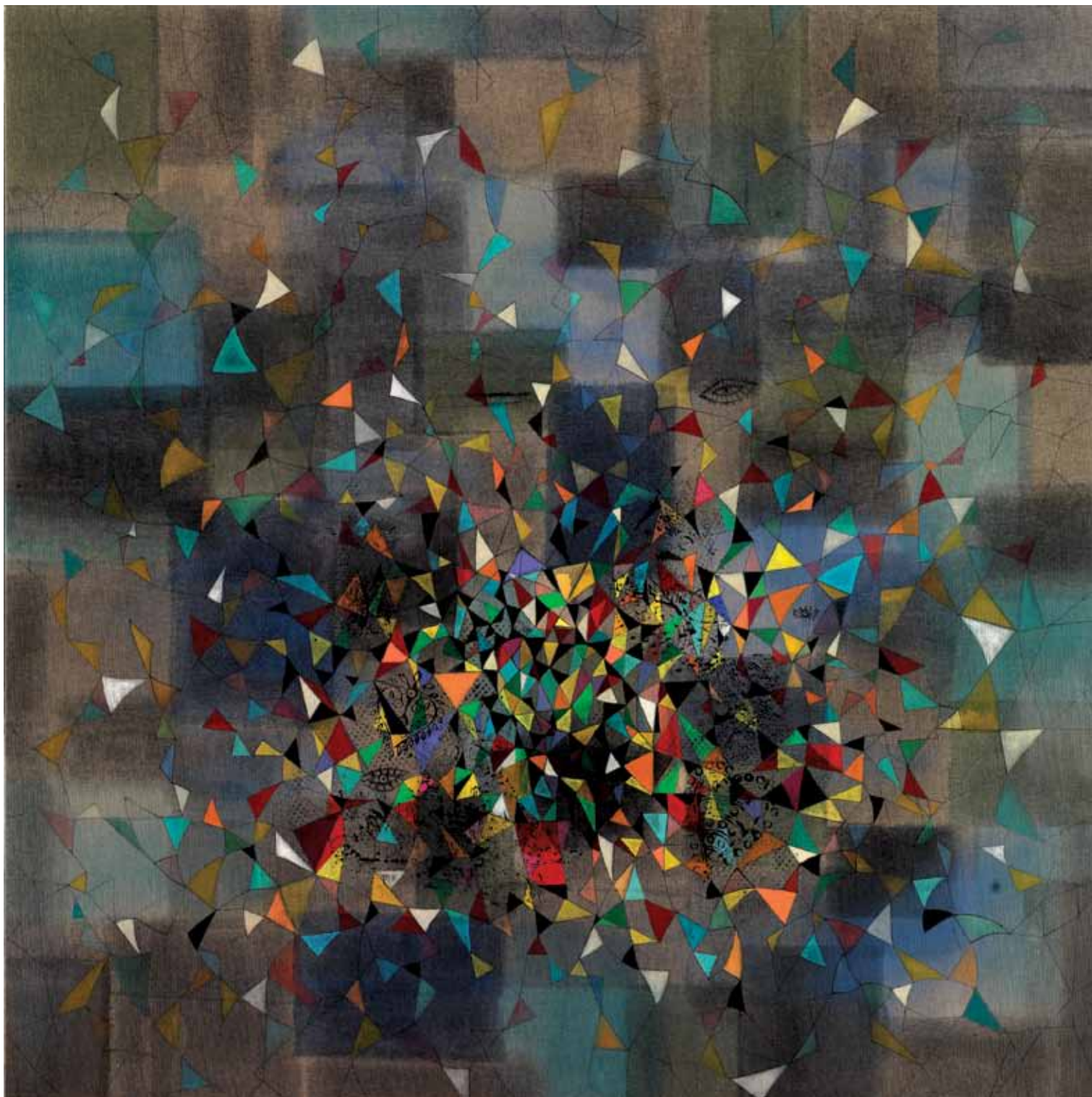
Macrocosm I

100 x 100 cm
ακρυλικό σε καμβά
acrylic on canvas

Macrocosm II

120 x 120 cm
ακρυλικό σε καμβά
acrylic on canvas

Portraits I, II, III, IV, V
Κολάζ σε καμβά / Collage on canvas

I. 45 x 45 cm

II. 40 x 40 cm

III. 40 x 40 cm

IV. 40 x 40 cm

V. 40 x 30 cm

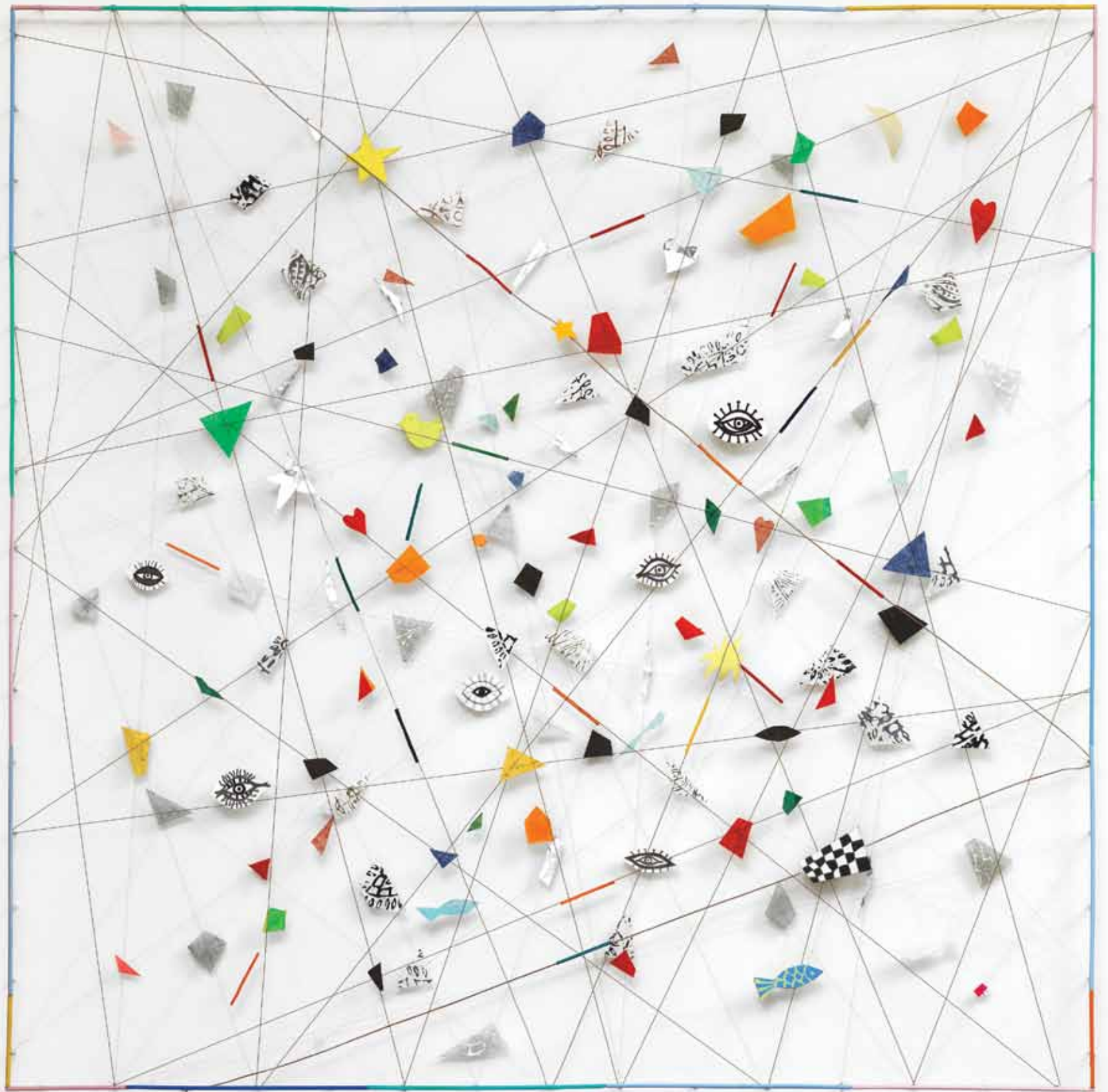

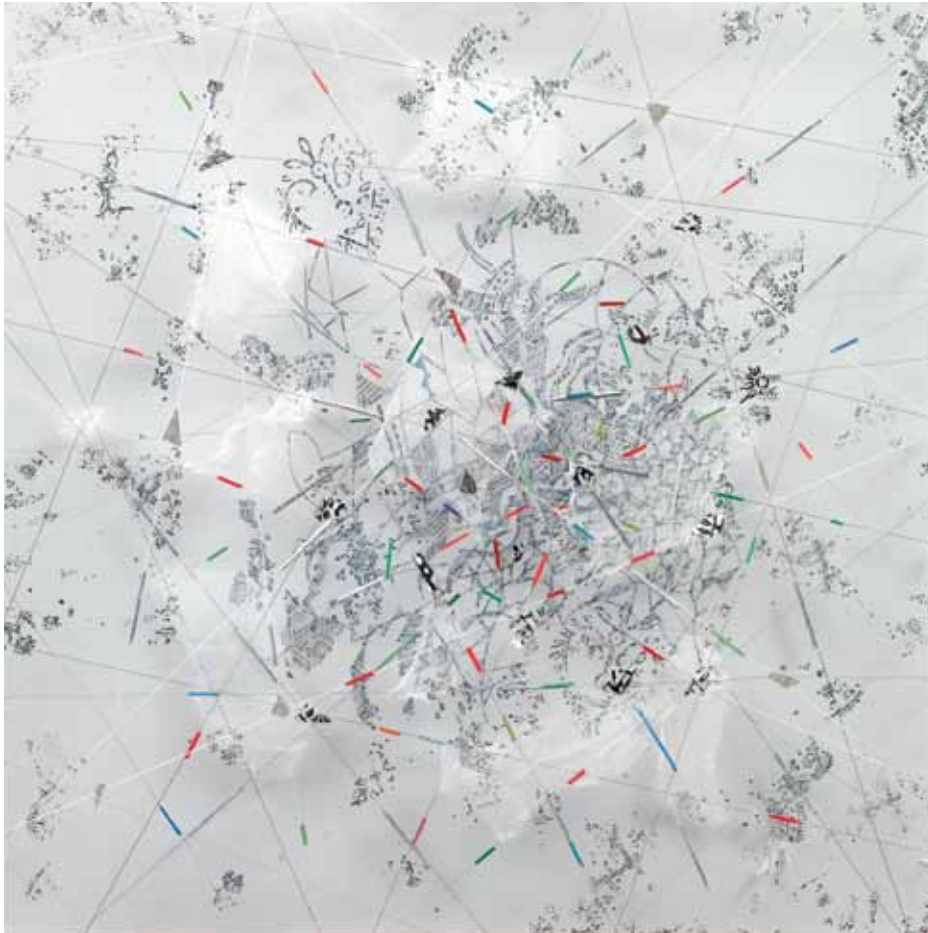

Basic elements / 50 x 50 cm / μικτή τεχνική / mixed media

Χορδές και νότες / Music / 100 x 100 cm / μικτή τεχνική / mixed media ▶

See through / 65 x 65 cm / μικτή τεχνική / mixed media

Αντανakλάσεις
Reflections

88 x 88 cm
μικτή τεχνική
mixed media

Tool box I, II, III / μικτή τεχνική / mixed media
I. 50 x 70 cm / II. 50 x 50 cm / III. 25 x 50 cm

Σκέψεις / Thoughts / 50 x 50 cm / ακρυλικό σε καμβά / acrylic on canvas

ΣΤΕΛΛΑ ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ

STELLA MELETOPOULOU

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Από το 1983 έως το 1987 σπούδασε σχέδιο και εικονογράφηση στην Academie Julian (ESAG) και στην Academie Charpentier στο Παρίσι. Εργάστηκε ως εικονογράφος στην Αθήνα. Από το 2003 ως το 2008 σπούδασε ζωγραφική στην Α.Σ.Κ.Τ. της Αθήνας.

ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

- 2009 «Modern aesthetics», Γκαλερί Αστρολάβος - Δεξαμενή, Αθήνα
- 2011 «Ανθρώπο γεωγραφίες», Γκαλερί ATRION (NITRA), Θεσσαλονίκη
- 2016 «Αόρατα νήματα», Γκαλερί Σκουφά, Αθήνα

ΟΜΑΔΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

- 2004 «Όνειρα», Κέντρο Εικαστικών Τεχνών Γ. Καρύδη
- 2005 «Ποίηση σε εικόνες», Γαλλικό Ινστιτούτο, Αθήνα
- 2006 «Άγγελοι», Στοά του βιβλίου, Αθήνα
- 2007 «Τσιγγάνοι», Πολιτιστικό Κέντρο Μελίνα, Αθήνα
- 2008 «Τρεις γυναίκες προτείνουν», Κέντρο Εικαστικών Τεχνών Γ.Καρύδη
- 2009 «Συνέβη στην Αθήνα», Πολιτιστικό Κέντρο Μελίνα, Αθήνα
«Οφθαλμοφανές», Τεχνόπολη Γκάζι
«Ανθρώπινη μορφή στην τέχνη», Τεχνόπολη Γκάζι
- 2010 «New gazes», Γκαλερί ATRION (NITRA), Θεσσαλονίκη
Ομαδική έκθεση συνεργατών, Ίδρυμα Τσιχρίτζη
«Μίλα μη φοβάσαι», Εικαστικές Αναζητήσεις, Αθήνα
«Sweet summer», Ιστορικό και Λαογραφικό Μουσείο Αίγινας
«Ιχνηλατώντας την Κωνσταντινούπολη», Θεολογική Σχολή Χάλκης
«Μηρίνιες», Κτήμα Κυριακίδη, Πόρτο Χέλι
«Αύρα καλοκαιριού», Εικαστικές Αναζητήσεις, Αθήνα
«Ανθρώπινα μέτρα», Πολιτιστικό Κέντρο Μελίνα,
«Xmas Highlights' 10», Γκαλερί Αστρολάβος
- 2011 «Πάσχα 2011», Γκαλερί Αστρολάβος
«Εικαστική πολυφωνία», Γκαλερί Αστρολάβος
- 2012 «To be...», αφιέρωμα στον W. Shakespeare, Ιανός Αίθουσα Τέχνης
«Από την καρδιά της πόλης μας», Γκαλερί Καπλάνων 5
«90 επιστολικά δελτάρια από τη Σμύρνη» Ιανός Αίθουσα Τέχνης
«L' Art en Capital», Grand Palais, Παρίσι
- 2013 «Art of giving I», Πολυχώρος Πολιτισμού Αθηναίς
«Μιλώντας για το μέλλον», Πολιτιστικό Κέντρο Μελίνα
- 2014 «Art of giving II», Πολυχώρος Πολιτισμού Αθηναίς
«A Jewel made in Greece», Grand Resort Lagonissi
«Αόρατες πόλεις» Italo Calvino, Ιανός Αίθουσα Τέχνης
- 2015 Ομαδική έκθεση, Γκαλερί «NITRA», Θεσσαλονίκη
- 2016 «Τέχνη στο πατάρι» Ιανός Αίθουσα Τέχνης
«Άσυλο Ανιάτων»
«Αφιέρωμα στο Γ. Σεφέρη» Ιανός Αίθουσα Τέχνης

Born in Athens. From 1983 to 1987 she studied drawing and illustration at the Academie Julian (ESAG) and the Academie Charpentier in Paris, and went on to work as an illustrator in Athens. From 2003 to 2008 she studied painting at the Athens School of Fine Arts.

SOLO EXHIBITIONS

- 2009 "Modern aesthetics", Astrolavos Gallery - Dexameni, Athens
- 2011 "Human geography" ATRION Gallery, Thessaloniki
- 2016 "Invisible threads", Skoufa Gallery, Athens

GROUP EXHIBITIONS

- 2004 "Dreams", G.Karydes Centre for the Visual Arts
- 2005 "Poetry in images", Institut Français d' Athènes
- 2006 "Angels", Stoa tou vivliou (Book Arcade), Athens
- 2007 "Gipsies" M. Mercouri Cultural Centre, Athens
- 2008 "Three women suggest" G.Karydes Centre for the Visual
- 2009 "It happened in Athens" Melina Cultural Centre, Athens
"Ophthalmophanes: Obvious to your eyes" Technopolis, Ghazi
"The human figure in art" Technopolis, Ghazi
- 2010 "New gazes", ATRION Gallery, Thessaloniki
Group exhibition of collaborators, Tsichritsis Foundation
"Speak, don't be frightened", Visual Arts Quests, Athens
"Sweet summer", Historical and Folklore Museum of Aegina
"Tracing Istanbul", Theological School of Chalki
"Brinies" (Sloping fields), Kyriakides Estate, Porto Heli
"Summer breeze", Visual Arts Quests, Athens
"Human Scales" Melina Cultural Centre, Athens
"Xmas Highlights' 10", Astrolavos Gallery - Dexameni, Athens
- 2011 "Easter 2011", Astrolavos Gallery - Dexameni, Athens
"Visual Arts Polyphony", Astrolavos Gallery - Dexameni, Athens
- 2012 "To be", tribute to W. Shakespeare, Ianos Art Gallery, Athens
"From the heart of our city", Gallery "Kaplanon 5"
"90 letter cards from Smyrni", Ianos Art Gallery, Athens
"L' Art en Capital", Grand Palais, Paris
- 2013 "Art of giving I", Athinai Cultural Centre, Athens
"Talking for the future" Melina Cultural Centre, Athens
- 2014 "Art of giving II", Athinai Cultural Centre, Athens
"A Jewel made in Greece" Lagonissi resort
"Invisible towns" Italo Calvino, Ianos art Gallery, Athens
- 2015 Group Exhibition of the Gallery "NITRA", Thessaloniki
- 2016 "Art in loft" Ianos art Gallery, Athens
"Asylum for the incurables"
"Tribute to G.Seferis" Ianos Art Gallery, Athens

Magnet / 20 x 20 cm / μικτή τεχνική / mixed media

SKOUFA GALLERY ATHENS

ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΗ ΕΡΓΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΙ ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΑΧΑΡΙΔΗΣ
ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΡΑΟΛΟ ΜΑΝΚΑ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΣΟΥΖΑΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΛΙΞ

PROJECT PHOTOS GIANNIS AND ODYSSEAS VACHARIDIS
TECHNICAL ASSISTANCE PAOLO MANCA
TRANSLATION SUSAN APOSTOLAKIS
LAYOUT ANDREAS GEORGIADIS
PRODUCTION ELIX Co